

[Kurt Brauer.]

tale, at man fandt det mere retfærdigt, at flere borgere deltager i finansieringen af børnehaverne; ja, så kunne denne lov fejles af bordet og kommunerne roligt gå i gang; for et enigt folketing stod da bag den tanke, at da statskassen altså skal spare disse 50 mill. kr., må kommunerne overtage forpligtelsen. Den borgerlige regering og de borgerlige partier plejer jo ikke at være nervøse for at vælte byrden over på kommunerne. Hvorfor har man så ikke gjort det her? Det er da trods alt mere retfærdigt end at vælte byrden over på de enkelte forældre som en kopskat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 83 stemmer mod 59; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Erste behandling af indstilling fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

(Indstillingen (Andre selvst. forsl. nr. XXIX) findes i tillæg B. sp. 943 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Udvalgets indstilling

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet justitsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Prostitution m. v.) [af Kurt Brauer m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 128) findes i tillæg A. sp. 2681, fremsættelsen i tidenden sp. 3739).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): Hovedformålet med lovforslaget er efter bemærkningerne at modernisere reglerne vedrørende prostitution og løsgænger, navnlig således at den indirekte kriminalisering af selve prostitutionen ved løsgængeribestemmelsen i straffelovens § 199 forsvinder. Efter forslagsstillernes opfattelse kan de sociale problemer, som prostitutionen frembyder, ikke løses ved hjælp af straffeloven. Forslagsstillerne stiller samtidig forslag om en mindre kriminalisering af de personer, der har forbindelse med prostitutionen, mellem-mænd, værelseudlejere m. v. Hovedsynspunktet er her, at man kun bør straffe den, der søger at opnå en økonomisk fordel ved at udnytte de prostituerede.

Endvidere foreslås bestemmelsen i straffelovens § 233 om den, der krænker blufærdigheden ved at opføre til utugt m. v., ophævet, idet specielle regler om prostitutionsfænomener bør undgås.

Selv om der ikke kan bortses fra, at prostitutionen kan give anledning til ordensforstyrrelser og kriminalitet, er jeg ikke uenig i, at de problemer, som de prostituerede frembyder, mere er af social end af politimæssig art. Justitsministeriet har da også, som det er nævnt i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, i august måned 1967 anmodet kriminalforsorgsudvalget om at overveje spørgsmålet, om den gældende regel i § 199 er hensigtsmæssig, og om der bør gennemføres forsorgsmæssige foranstaltninger, hvis den ophæves. Det er over for mig oplyst, at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af § 199 overvejes af et underudvalg